

SLOVENSKI NAROD.

Iznaja vsak dan, izvenem ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejeman, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejeman za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovski cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. — Ogravnštvo, na katero naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim je naročnina potekla konec decembra in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za celo leto	13 gld. — kr.
Za pol leta	6 " 50 "
Za četrt leta	3 " 30 "
Za en mesec	1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za celo leto	16 gld. — kr.
Za pol leta	8 " — "
Za četrt leta	4 " — "
Za en mesec	1 " 40 "

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr. Po pošti sprejeman " " 3 " — "

Administracija „Slov. Naroda“.

V Ljubljani 30. decembra.

V včerajšnjem listu smo proglasili na tem mestu kandidate slovenske narodne stranke za volitev v trgovinsko zbornico.

Kakor naši bralci vidijo, so mej kandidati možje, ki spadajo k naši svobodomiselnosti, kakor tudi taki, ki spadajo bolj h konservativni slovenski stranki. A vsi so izkušeni in znani narodnjaki in poštenjaki, ki bodo na svojem mestu vestno izpolnovali poklic, katerega jim bodo trgovinski in obrtni

nijaki volilci kranjskega dela naše slovenske demovine izročili.

Zatorej je treba tudi odslej pri gg. volilcih one edinstvi, katera je vladala v tem vprašanju mej slovenskimi poslanci in mej odborom za pripravljalne korake, posebno volilne reklamacije, — da ne zмага na občno škodo naš narodni skupni protivnik, ko bi se Slovenci mej soboj razdvajali, ali ko bi se kdo izmed narodnjakov iz kacic koli uzrokov odtezal. Ako bi tudi (kar menimo da ne bode) kako ime mej kandidati ne zdelo se temu ali onemu volilcu po njegovi volji, — če je narodnjak, treba, da se zaradi narodne stvari podvigne uglavljeni disciplini, ker le z njo moremo nad nemškutarji zmagati.

Znano je, da mi smatramo volitve v trgovinsko zbornico za sijajno politično vprašanje, in ga smatra tako tudi nemškutarska ali vladna stranka. Kakor uže večkrat povedano, voli ta zbornica dva poslanca v deželni zbor, katera spadata mej poslance mestne skupine. Vsled tega bi deželni odbor iz te skupine bil nemškutar in deželni odbor z vso svojo važno delavnostjo bi bil v rokah nemške stranke, če bi uže tudi ne bila še večina deželnega zbora samega izgubljena. Zavoljo tega se vladni komisar Vestenek napenja toliko, zavoljo tega je vlada pripustila, da so se v trgovinskem oddelku volilci sestavili po tacem principu, kakoršen pri nobeni zbornici nij veljaven. In zaradi tega, ker v rečenem smislu pred očmi imamo politično važnost zbornice za našo slovensko stranko, smo se za te volitve in se bodemo še vedno živo pečali in zanimali.

Volitve same nijso še razpisane. *) Prejemenda bodo še rešene naše reklamacije, katerih smo od odbora izročili vseh vkup nad sto in petdeset, in sicer tacih narodnih volilcev, katere je ali volilna komisija bodi si nalašč ali iz pozabljenosti — „aus Versehen“, kakor bi c. kr. deželni načelnik Widman rekel — izpustila, ali pa ki bi morali v zapisniku mej trgovci biti, ako so mnogi večji obrtniki, ki vlečejo z vladno stranko in so zaradi tega mej trgovske volilce vpisani. Ako se te reklamacije ne rešijo v duhu enake pravice, bodemo gotovo še vse poskusili, kar postava pripušča.

Kadar bodo volitve razpisane, razumeje se, da hočemo še več govoriti. Proglasivši zdaj kandidate narodne stranke, opozorjemo gg. volilce, naj bodo pripravljeni, prijatelje naše stvari pak ob enem prosimo, naj menj zvedene volilce varujejo in svaré pred vsako zvijačo in zanjko, katere bodo stavili protivniki našega naroda, da bi za svoje kandidate glasove levili in proti nam delali.

Mladočeški shod.

Politično najvažnejši dogodek v Avstriji le-te praznike je shod mladočeške, ali svobodomiselnosti češko-narodne stranke v Pragi. Bilo je okolo 900 izbranih mož iz vsega Češkega skupaj in reči se more, da se je svobodomiselnostna stranka češka zadnje nedeljo organizirala, jasen program od sebe dala, in svoje zaupne može volila, kateri bodo na dalje delali.

*) Ta članek je bil uže stavljen, ko smo prejeli poročila, ki naj jih č. bralci zadaj v tem listu pod naslovom „Najnovejša“ beró.

Listek.

Mladostni spomini.

(Izvirna povest. Spisal Liberius.)

(Konec.)

VI.

Kolo Žagarjevega mlina se je razlegalo zopet v dolino. Voda je šumela in sneg je naletaval in v tihej sobi ondi je bilo vedno zaprto oknice, in dolg čas je bival v njej kakor nekdanj v tem času. Žagar je kadil iz male pipice in dremal na zapečku in vedel je zakaj.

Pavlina je šivala pri oknu, mnogo potov naslonila glavo v dlan in pogledovala skozi okno. Le sem ter tja je obrisala nekaj z bledega lica in vedela je zakaj. Tako velja ta veseli svet.

Tudi v Žagarjev mlin se je raznesla novica o Valentinovej in Francinej ženitvi in bila občutena bolj kot povsod.

Pričevali so to samotni večeri, kajti Valentin je hodil vedno bolj redko k mli-

narju in izostal posled popolno, akoravno je še zadnji pot zatrjeval, da Franica ne bode nikdar njegova žena, niti kaka druga, temuč le Pavlina ali nobena.

Žagar je odslej hitreje kadil tobak, trši zabijal zagozdo, kadar je mašil jez ali dvigoval ali klepal kamen in malo je govoril. Pavlina je bledele od dne do dne. Tako velja ta veseli svet.

Prišel je sveti večer tisti prijetni čas, katerega se spominja vsakdo z veseljem, kajti združena je žnjim gotovo precej tesno njegova mladost, njegova minulost.

Po vasi je bilo praznično. Zvonovi so zvonili in hišni gospodar je vzel posodo žarjavice, stresel nanjo nekaj kadila, šel okrog ogla in po hramih z odkrito glavo in mohl, da bi strela ne vdarila v to poslopje, da bi se odvrnili vsi križi in težave. Bosopeti paglovci in izgovorno ženstvo je stopalo zmerzujoč za njim in molilo na lesen molek. Tako je peljal hišni ded, praded, tako dela denašnji gospodar, tako menda ostane dokler bode svet stal.

Tudi Žagar je korakal isti večer z žarjavico okrog mlina, kadil sem ter tja, kropil z blagoslovljeno vodo jez in valove pod saboj, da bi se mogočno penili, da bi se kolo urnejše vrtilo, da bi bilo več zaslужka.

Druga leta ga je spremljala vedno Pavlina pri tem svetem opravilu, letos je sam. Druga leta je bil vselej vesel ta večer, svečice so gorele v sobi v kotu, letos je tema, letos se je vse spremenilo, kajti Pavlina blede od dne do dne in molčeč posedla.

Tako se meni ta veseli svet.

„Zakaj si zopet zamišljena Pavlina?“ pravi Žagar, ko stopi pozneje v sobo in sede hčeri nasproti.

„Kdo vam je rekel to ljubi oče? Jaz sem vesela, jako vesela nocoj in dozdeva se mi, kakor bi me še nekaj posebnega pričakovalo.“

„Pusti sanjarije dekle, te ne pomagajo nič! Vendar kako lepo je bilo nekdanj ta večer, ko sva bila še sama, ko nij motil še

Na tem shodu enoglasno sprejeta resolucija, ki obsega program češke svobodomiselnosti, nema sicer ničesa rečenega o solidarnosti z drugimi avstrijskimi Slovani, kar obžalujemo, vendar mislimo, da se to uže samo ob sebi umeje. Druge točke resolucije pak so nas prav razveselile. V njej se pravi:

Narodna stranka svobodomiselna hoče delati, da se češkemu narodu zagotovi vlastno življenje, razvoj in srečnejša bodočnost. Vedno, da manjši narodi, kakor je narod češki, morejo častno mesto v vrsti živečih narodov le zavzeti če so izobraženi in politično svobodni, bode svobodomiselna češka stranka vedno borila se za svobodo na demokracijski podlogi, to je, na ravni pravi vseh. Zaradi tega bode spoštovala vsako vero enako, držala se konstitucijskih načel, potegovala se za razširjenje avtonomije občin in okrajev, upirala se povsod reakciji, naj pride od koder hoče, da bi narod češki ne bil zopet kakor po letu 1848 potlačen od absolutizma.

Tako zvani pasivni upor — pravi resolucija dalje — pred nekaj leti napisan kot občno geslo na prapor državopravne opozicije, se je zvrnil v poslednji dobi v nedelavnost v najvažnejših interesih naroda. Zaradi tega bode zdaj svobodomiselna stranka prijemala se činnega ali delavnega upora, posebno v češkem deželnem zboru. — Kar se tiče vprašanja o vstopu ali ne vstopu do državnega zbora, mislimo, da se sme iti vanj le ako se večina vseh poslancev češkega naroda za to odloči in le tedaj, kadar se gotovost najde, da životni uveti naroda niso v nevarnosti.

V deželnem zboru naj narodna stranka svobodomiselna doseže samostalnost češke zemlje na podlogi veljavnega državnega prava, in naj dela na to, da se naredi pravična postava za brambo narodnosti v deželi, da bi ena narodnost druge pritiskati ne mogla. Obe narodnosti, naj bodo katere koli vere čeje, naj delati za razcvet dežele, enaki si v pravih in dolžnostih.

Ker zastop v današnjem sestavljenju nij pravično razmerjen s prebivalstvom v deželi, bode narodna stranka delala na to, da se sedanji volilni red spremeni na podlogi

občnega glasovalnega prava. Za to se morajo odpraviti zdanje skupine ali kurije volilcev, da se opuste virilni glasi, da se tudi na kmetih naravnost voli (ne po volilnih močeh) in da se volilno pravo razširi.

Dalje naglašaja resolucija povzdigo češkega šolstva, ter da se bode svobodomiselna stranka posebno za ustanovljenje češkega vseučilišča potezala, dalje za materijalni prosep naroda, in da naj narod sam na prihodnji deželni zbor češki s peticijami obrne se za preuredbo volilnega reda, pravičnega zakona za obrambo narodnosti, za češko vseučilišče, za podporo zidanj šol, odpravo šolnine itd.

Potem je voljen odbor 21. zaupnih mož, mej katerimi so: dr. Čížek, dr. Julius Gregor, dr. Karel Sladkovski, profesor Tilšer, urednik Barak in drugi.

Nemški listi po svojem običaji sicer glodajo na tem programu, ali videti je vendar, da jim imponira.

Celo fevdalni „Vaterland“ konstatira, da se glede časa, kedaj državopravna opozicija v državni zbor stopi, o b e češki stranki strinjati. Ako torej staročeški listi v strasti oslepljeni nemajo za te izjave bratovske jim svobodomiselne češke stranke drugega, nego psovke in zasmeh, — mora to vsak trezen slovanski politikar obžalovati. Tako postopanje, to nelepo sumničenje in obrekovanje se bode na Staročehih samih maščevalo.

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 30. decembra.

Tržaški državni poslanci hočejo baje svoje mandate položiti, ker niso edini misli o železnicah.

Hrvatski sabor ima denes v sredo sejo in poročilo o proračunu na dnevnem redu.

Ogerski „P. N.“ pripoveduje, da so mej prazniki magjarski ministri posvetovanja imeli.

Vnanje države.

Na ruskem **Poljskem** se pričakujejo od ruske vlade velike premembe v upravi, kakor to poročajo uradne „St. Peterb. Vedomosti“ v članku o Ukraniji, Volinji in Podolu, ki pravijo, ka dosejanja uprava nij vedla k doseženju nameravanega cilja.

V **Parizu** je prejel ruski poslanec Orlov veliki križ čestne legije.

V **Švajci** je zdaj zopet glasovalna borba za novo bolj centralizirajočo ustavo. Narod v kantonu Schaffhausen je z 2854 proti 2824 torej le s 30 glasovi večine novo ustavo zavrgel.

Da se **Prusko** boji „panslavizma“ in Rusije, je dokaz, ka je te dni v Poznanju preiskovala policija v „društvu prijateljev vede“ listine, ker se je društvo vtikalo v politične zadeve s tem, da je poslalo deputacijo k slovanskemu kongresu arheologičnemu v Kijevu, kjer bi se imela poljska stranka pomiriti z Rusi. Policija nij nič našla. Nij li to migljaj Poljakom in celemu Slovanstvu, kako politiko morajo nastopiti?

Nemški listi se tresejo za življenje Bismarkovo in si strahove delajo, da se bog zna koliko Kullmanov plazi okolo in čaka kedaj bi bil Bismark za streljati.

Berlinski oficijalni list „Reichsanzeiger“ objavlja izmej aktov, kateri so se v tajnem obravnavanju v pravdi proti Arnimu brali, neko okrožnico Bismarkovo od 16. maja 1872, o volitvi prihodnjega papeža, v kateri se izreka, da je treba zedinjenje evropskih vlad v tem vprašanju, ker se je papežovo stanje vsled proglašenja njegove nezmožnosti spremenilo.

O strašni nesreči na morji se iz **Londona** brzojavlja: Kakor telegram iz Madeire poroča, je barka „Kospatrik“, ki je izseljence v Neuseeland vozila, na prostem morji zgorela, in je od 465 ljudij samo troje rešenih.

Domače stvari.

— (Komisija za trgovinske volitve) je imela predsinočnjem sejo, in je — kakor izvemo, ko je naš uvodni članek uže stavljen — zavrgla razen kacij 8 vse naše reklamacije t. j. okolo sto in petdeset. Razumeje se, da, kakor brž pride oficijalen odgovor, brzo reklamiramo na ministerstvo in če se to nič ne pomaga, bode morala deputacija pri cesarji razložiti, kaj dela pri nas mlad človek, kakor je gospod Vestenek.

— (Umrli Slovenci l. 1874.) Leto 1874 nam je pobralo precej odličnih narodnjakov. Mej temi so: dr. Melé, Slovenec, deželne sodnije svetovalec v Gradci. — J. Vrbnjak, župnik v Središči, bil je dober narodnjak. — Anton Čížman, v Trstu, ravnatelj navtične akademije, deloval je več

nihče najinega miru, njega nisi poznala, sveta nisi poznala, da to veselje se ne povrne nikdar več.“

„Ne omenjajte mi o njem oče on je nedolžen, drugi so ga storili neobčutljivega, drugi ga odvrnili od mene. Jaz mu odpustim iz srca, odpustite mu tudi vi, potem je zopet vse v redu!“

Starec ne odgovori ničesar; temuč sede na zapeček in misli in misli, da zadremlje in pozabi vsega.

Pavlina je brala isti večer precej dolgo neko knjigo, iz katere ji je bral on tolikokrat in katero ima v vedni spomin od njega. A nekaka nepopisljiva slabost jo premaga, da si mora nasloniti glavo na mizo in pri tej priči tudi zadremlje.

Čudne sanje ima pred saboj. Z Valentinom gre po samotni stezi proti fari k polnočni maši. Tema je. Zdajci prideta do malega jezera, ki je narastel po zadnjem deževju in se prostiral tikoma do pota. A kakor bi trenil v tem trenutku se jej Valentin izviije iz rok in plane v globino in izgine.

Ona vije z rokami, kliče pomoči — a zdajci jo zdrami zvon, ki vabi k polnočnemu svetemu opravilu.

Pavlina si mane oči, a tema je, luč je vgasnila, oče še vedno dremlje na zapečku.

Boječe zakliče njegovo ime, kajti vgasena luč na sveti večer, — to je strašno. „Mrlič bode ob letu v hiši“; tako pravi občna govorica in ta ne laže.

Da, ko bi vsaj vedela katerega zadene osoda, očeta, njega ali njo samo. Da poslednje bi bilo najbolje.

In te sanje, te strašne podobe niso brez pomena, morda se je v resnici prigodilo Valentinu kaj žalega, morda je padel v vodo, morda je skočil sam vanjo, vsaj dober je, tako milega srca, brezsrčni ljudje ga ženo morda v brezup.

„Kaj ti je Pavlina, in luč je vgasnila urno jo prižgi, če nočeš, da imamo mrliča v hiši“, pravi Žagar nekako skrbeče.

Ko je pozneje zopet brlela leščerba, napravljaja se Pavlina v praznično obleko. Bela

tenčica na glavi združena z bledimi lici pristuje ji tako lepo, tako kot bi bila denes nevesta.

„Kaj pomenja to?“ pravi Žagar in vpre svoj pogled v Pavlino.

„V cerkev grem, nocoj je sveti večer. Nekaj posebnega me vabi nocoj tja, pustite me toraj, molila bodem za vas, molila za se in molila tudi — zanj!“

„Ne hodi dekle! Nocoj je temna noč, vode so narastle, jezero je nastopilo zopet, lahko se ti pripeti kaj žalega. Ostani doma in vbogaj me!“

„In vendar ljubi oče, varovala se bodem, urno pridem zopet domu.“

In šla je tja in tiho je bilo v Žagari sobi. Leščerba je brlela na mizi, stara ura je tikala na zidu in starec je zopet dremal na zapečku.

VII.

Mrzlo je bilo na planem in sneg je škripal pod nogami. Po gorah so se videle goreče bakle v cerkev gredočih. Pozno je uže bila Pavlina sama na samoti. Strah jo

let uspešno na polji znanosti in uka. — And. Bitenec, fabrikant glasovirjev v Ljubljani, ki je v svoji oporoki zapustil 60.000 gld. za šole v Št. Vidu. — Jan Kam, znani narodni restavrateur v ljubljanski čitalnici. — Jurij Varel, župnik v Velesovem, ki je mnogo pisaril o slovenski narodni ideji v nemške federal. časnike. — Dr. Jos. Ribič, nade-polen rodoljub, koncipijent in reserve-lejtnant v Mariboru, sodelaval je tudi dalje časa v našem listu. — J. Reš, dekan v Kranji, dasiravno nepremožen, je daroval mnogo v oporoki kranjski čitalnici. — J. Šventner v Ljubljani, hišni posestnik, ud kranjske trg-zbornice, mestni svetovalec, sploh eden najiskrenjših narodnjakov. — Dr. Fr. Bratkovič, advokat v Krškem, blag sin naroda in podpornik narodnih društev. — Dr. Josip Rogač, duhovnik ljubljanske škofije, sodelavec „Mohorjevega društva“ in talentiran slov. pisatelj. — Jurij Fleišman, znani učitelj godbe in slovenski skladatelj. — O. Caf, slovenski jezikoslovec. — J. Rozman, župnik v Konjicah. — A. Hrast, duhoven v Gorici, vodja ondote konservativne stranke. — Jos. Dobrovnik, dijak na univerzi v Gradcu, marljiv študent in značajan Slovenec. — Dr. L. Vončina, profesor bogoslovja v Ljubljani, odbornik več narodnih društev. — Žiga Bals, meščan v Ljubljani in zanesljiv narodnjak. — Dr. J. Orel, notar v Ljubljani, eden najčestitejših veteranov mej slovenskimi narodnjaki, bivši podžupan ljubljanski, sploh zvest sin slovenskega naroda do zadnjega izdihljaja. — J. Podmilšak, ali s pisateljskim imenom „Andrejčkov Jože“, znan slovenski pisatelj.

— (O slovenskem pisatelji J. Podmilšaku), katerega smrti smo včeraj naznanili, nam pošilja prijatelj sledeče date: Jože Podmilšak je rojen 24. marca 1845 v Krašnji, študiral v Ljubljani, a 6. aprila 1867 so ga sedmošolca potrdili k vojakom, kjer je služil pri 2. artil. regimentu na Ogerskem in Moravskem (v Komornu in Brnu), pozneje praktikant pri kranjskem deželnem odboru, je prestopil 1. okt. 1872 k telegrafistvu v Trst. Zbolelega 29. novembra v Ljubljani so ga 5. nov. prenesli v bolnico, kjer je na sveti večer ob pol de-

setih umrl. Bil je baš na potu v svojo službo, ko je v Ljubljani kri iz sebe bruhnil in vsled tega moral v bolnico prenesen biti.

— (Ljubljanska čitalnica) naznaja svojim udom: Ker je čitalnica dobila zdaj v gospodu Anton Stöcklu zopet stalnega pevovodja in kapelnika so se uže začele redne pevske vaje in sicer: Vsak četrtek in vsako soboto ob 8. uri zvečer pevska šola za moške, — vsak ponedeljek in četrtek ob 5. uri zvečer pevska šola za gospodičine; — vsako sredo zvečer ob 8. uri orkestralne vaje; vsak torek in petek ob 8. uri zvečer so skušnje moškega pevskega zbora. — Vse te vaje so v čitalnični pevski sobi, kjer se sprejemajo oglasila dotične dni. Čestite ude uljudno prosimo, naj privabijo k petju uže bolj izurjene ali z lepim glasom obdarovane gospodičine in gospode, da vstopijo v pevski zbor ali pevske šole, in se tako pomnoži število sodelajočih članov.

— (Nemško s pošte.) Piše se nam od tukaj: Na sveti dan prinese nekov gospod na tukajšnjo c. kr. pošto paket s slovenskim naslovom. Nemški uradnik vzame vozni list ter napravi prijemko na nemški strani. Imenovani gospod to videč, je neče sprejeti in zahteva na slovenski naslov tudi slovensko prijemko. Kulturonošec, srdit zaradi tacega zahtevanja raztrga v svoji jezi uže spisano nemško prijemko in vzame drugo ter jo napiše in odda. — Hoteč izpoznati napredek nemškega uradnika v slovenščini, pregleda imenovani gospod prijemko in zapazi kako smešno in predrzno je presuknil slovenski naslov v zveličano nemščino. Slovensko ime je popačil v nemško in še z nemškimi črkami napisal. V paketu bili so rokopisi, tudi tega nij mogel pustiti, temuž zapiše, ne vedoč kaj je v poslatvi, kar naravnost „schriften“, ravno tako pred datum, kar „Laibach“. Nij se tedaj mogel v več mesecih naučiti, kako se zove „Laibach“ slovensko. Samo jedne besede, katero smo ga uže čestokrat čuli, se je naučil in sicer vpraša tikajoč brez razločka vsacega, s katerim se ne da parirati v nemščini: „plačaa“?, baš, kakor da je uže z vsacim krave pasel.

— (Polaščevanje benečanskih Slovencev) od 1866 sem naglo napreduje, — kakor se v „Sl.“ piše — od teh mal je napravila laška vlada mnogo ljudskih šol, vse večje vasi in fare imajo uže take šole, se ve da z edino zveličalnim laškim jezikom. Slovenskim otrokom se ubija in vliva laščina uže brž za abecednikom. Učitelji so navadno sami Lahji, ki ne znajo niti besedice slovenščine. Ti menijo s svojo čisto laško naučno metodo, da je ta tisti pizanski lij (im-buto di Pisa), ki bode vsaj do leta 1900 p. Kr. vsim beneškim Slovincem možgane z laščino napolnil. Prej ali slej ne bode vsled tega pritiska niti sledu več o beneških Slovincih; k večjemu bode o njih kot za Slovenijo umrlih le še tužna slovenska zgodovina govorila. In to se mi tem bolj žalostno dozdeva, ker nijmo niti mi njih mejači za vso bodočnost zavarovani pred tem posiljenem raznarodovanjem, česar nas mora pač preteklost učiti.

— (Obesil) se je v nedeljo 27. t. m. po noči v Šmartni pri Gornjem gradu (na slovenskem Štajerskem) kmet Blaž Čeplak po domače Omar iz neznanih vzrokov. Zjutraj gre fant živini klaje dajat in vidi strmeč 65 let starega očka na vrvi na podu viseti, ki je baje tako strašno neznano proti strehi gledal, da so se ga bali dotekniti. — Obdukcija bo uže pokazala, če nij bil pri pravi pameti, ali pa, če si je to „privatno veselje“ za novo leto umislil.

— (Volkovi), ki so se letos pri nas tako pogosto oglasili, so fantazijo ljudij uže tako ostrašili, da je predvčeranjem pri tukajšnji oblastniji nek človek z resnim obrazom prišel oznanit, da je eden teh divjih gostačev po noči črez št. jakobski most letel!

Najnovejše.

V Ljubljani 30. dec.

Volitev v trgovinsko zbornico je uže razpisana za **trgovski** oddelek na 8. januarja na rotovži v Ljubljani. Legitimacijski listi se uže denes razdeljujejo in vladni agitatorji uže po mestu letajo in prosijo in silijo volilce, podpisati vladne ali nemškutarske kandidate. Pozor! Naj naše

je skoraj bilo in rada bi se vrnila, a boječnosti neče pokazati. Zdajci pride do jezera. Snežena skorija je ležala na njem in tam na nasprotni strani se je nekaj premikalo. Bil je človek, ki je menda tudi hitel v cerkev.

Pavlina zakliče, a ni ga glasu; še enkrat, dvakrat.

„Kaj si ti?“ ji odmeva zdaj nasproti.

In ta heseda, ta glas, o to je on, to je Valentin.

Radosti zakriči, zdajci Pavlina pozabi gorje, pozabi sebe, pozabi jezera in menda hoče k njem, a šibek led se vdere pod njo in zakrije jo bela odeja.

Valentin hiti na pomoč, a tudi njega ne drži led, z velikim trdom reši komaj samega sebe smrti. Nezavednega najdejo pozneje vračajoči se vaščani iz cerkve ob jezeru.

Bil je sveti dan, zimsko solnce je sijalo prijazno, beli sneg je odseval v njem, a pri Žagarju je brlela še vedno leščrba — pri zgavji mrtve Pavline, ki je ležala na mrtvaškem odru.

Mlinsko kolo pa se ni vrtilo, Žagar ni kadil iz pipe, kakor blazen je divjal po splotji in vil z rokami.

Le valovi, peneči valovi so šumeli iz nad jezu in se drvili dalje, dalje. In kako bi bilo drugače, valovi nemajo srca, ne poznajo grenkosti tega življenja.

Tako velja ta veseli svet.

Po fari in okolici se je kot blisk urno raznesla novica o Pavlininej smrti. Eni so dejali: „v vodo je pala sama iz brezupa in se utopila“, drugi so zmajevali z glavami, in nijso verjeli tega, temuž skrivnostno šepetali nekaj na uho in imenovali Valentinovo ime.

„On je bil sam ž njo tam, v ljubezni nijsta živela več zadnje dni, kedo ve, kako je, če nij on — njene smrti kriv.“

Mej poslednjimi je bil prosjak Jurko, ki je pripovedoval vaškim gospodinjam na dolgo in široko to povest — in vedel je zakaj.

Tudi gosposka je jela dvomiti o navadnej smrti Pavlininej in stegnila po Valentinu svoje železne, pravične roke.

Minolo je tega nekaj let. Pisatelj te povesti je nosil kratke hlače in bosopete noge in večkrat sedel pri vaškem čedniku Petru, ko je ob stermini krave in vole pasel, ogenj kuril in krompir ali kostanj pekel in storije pripovedoval, če smo ga lepo prosili mi paglovci in vračali živino iz škode.

Kadar pa se je približal Liparjev Tine, vzeli smo vsi kape v roke in tekli, kolikor so nas nesle noge, kajti Tine je bil čuden, prav čuden človek. „Blazen je“, so rekli eni — „hud je“ smo rekli mi in se ga ogibali in bežali pred njim, kajti otroke je rad preganjal, se ve da, ker smo mu nagajali kriče: „Tine vode, vode“. O vodi namreč nij smel slišati in nij nikoli hodil blizo nje.

Vaški Peter pa nam je pravil to povest več potov. Mi smo zijali, malo razumeli, ter se ogibali vedno bolj Valentina, jezera in Žagarjevega mlina, ki je prazen, samotni in na pol razdrt stal.

Ko smo bili nekoliko večji in močnejši, kričali smo zopet: „Tine vode, vode“.

Tako pelja ta veseli svet.

stranke prijatelji ne dajo zapeljati se, na vsak omikan Slovenec hitro vsacega volilec v trgovski oddelek, kakor so bili v prilegi našega lista imenovani, opomni, da ne zapise družih kandidatov, nego naših, da ne odda volilnega lista precej, da ga nazaj vzame, ako so ga že prevarili. — Nemškutarji so nas čez noč prekvapili, a ne dajmo se, pozor! Tudi ne pošiljati precej po pošti, nego **zapečaten** liste po narodnih časopisih ali narodnih možeh.

Poslanje.

Gospodu redaktorju Müllerju:

Vi mi v „Laib. Ztg.“ 30. dec. ponujate „cenó stanovanje.“ Verjamem, da Vam, kot oficijoznemu, vsaki vladi pokornemu, vsako politično prepričanje po potrebi in času preoblaščujočemu c. kr. časnika, nij nevarno za sebe „cenó st. novanje“ dobiti, in vem tudi, da Vaši c. kr. kurodajaleci pripravljeno imajo in mi iz srea privošči to „cenó stanovanje“ avstrijske tiskovne svobode, kakoršna zdaj cvete nam Slovanom. Vendar se Vam za to novoletno privošči to zdaj še zahvaljujem. Kar se tiče „druge službe“, nas eden ne more tako globoko pasti, da bi jo v Vaši butiki iskal. Sicer pa veste, kako ste je sami prokléto boj potrebni in: „quisque sibi proximus.“

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka in brez stroškov po izvrstni

Revalescière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicin in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabost, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, siljenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabost in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenice in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriceval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spricevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneka, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castle-

stuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih osob, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spricevalov.

Spricevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalescière Du Barry v mnogih slučajih nagradi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v sečni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsni boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih društev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.

Vaša izvrstna Revalescière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.

James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.

Izkušnja tajnega sanitetnega svetovaleca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekan gledé Revalescière du Barry vsestransko, najbolje spricevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spricevalo št. 76.921.

Obergimpfern, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moja pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar použiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalescière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalescière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

St. 80.416. Gosp. F. V. Beneka, pravi profesor medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalescière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijšo bila v stanu odpraviti; toda Revalescière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

St. 64.210. Markizo de Brehan, boleha je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšanji in hipohondriji.

St. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanji glave in davljenji.

St. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanji dušnika, omotici i tiščanji v prsih.

St. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušatelja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

St. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenji, nespanji in hujšanji.

C. kr. izključivo privil.

zobni preparati

dr. Tanzer-ja v Gradcu.

1. Antiseptikon ustna voda a steklenica 1 gld., je najboljšo sreds vo proti zobnej gnjilobi in zobnemu mesu, ter odpravi vsak neprijeten duh iz ust.
2. Pulcherin-zobni prašek, a škatljica 80 kr.
3. Pulcherin-zobna pasta, a pušica 80 kr., a culica 30 kr. — Oba preparata sta od rastlinskih in čisto nič šk. dljivih tvarin sestavljena, tedaj se moreta rabiti v vsakej starosti; dalje izvrstno čistita zobé, ter je dolgo ohraniti.

V zalogi: v Ljubljani pri gg. Biršicu in Mahru, dalje v lekarnah: v Kameniku, Kranju, Loku in v vseh mestih Avstro-Ogerskega; vrhu tega se more naročiti v vsacej specerijskeji in parfumerijskeji prodajalnici in lekarni. (359—3)

Glavna zaloga pri dr. Tanzer-ju v Gradcu gospodska ulica,

„zum alten Igel“.

Tajci.

29. decembra:

Evropa: Barbar iz Pešte.
Pri Slonu: Spitzkopf iz Dunaja. — Jagrič iz Kranja. — Weinberger iz Dunaja. — Ljubiša iz Zadra. — Puck iz iz Dunaja.
Pri Malič: Habdank iz Buča. — De Tresne iz Gorice. — Jonke, Schutz iz Dunaja. — Končeky iz Tista. — Hans iz Ulu iz Pole.
Pri Zamorci: Perko iz Koroškega. — Knešar iz Ljubljane. — Lukežič iz St. Petra.
Pri bav. dvoru: Žepič iz Šneperka. — Iiti iz Trsta.

V c. kr. avstrijskih državah od visocega ministerstva notranjega koncesionirana

orlova linija.

Nemško transatlantično parobrodno društvo v Hamburgu.
Direktno poštno parobrodstvo
od Hamburga do Newjorka

brez da bi se mej potom v lukah mudili, z nemškimi poštami parobrodi I. razreda, vsak po 3600 ton in 3000 efektivne konjske močij.

Klopstock 7. januarja.

Schiller 21. januarja.

Goethe 18. februarja.

Lessing 4. februarja. Klopstock 4. marca.

in dalje vsaki drugi četrtek.

Pasažne cene: I. kajita pr. r. t. 165, II. kajita pr. r. t. 100, zwišchendeck pr. r. t. 30.

Natančnejše povedo agenti društva kakor tudi

Direkcija v Hamburgu, St. Annen-Platz 1,

v Ljubljani: Karel Achtschin. (172—13)

Pisma in telegrami naj se adresirajo: „Adler-Linie — Hamburg.“

Izdajatelj in urednik Josip Jurčič.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalescière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

v plehastih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr., 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 funtov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold., — Revalescière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr., a 4 gold. 50 kr. — Revalescière-Chocolatée v prahu a v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold. 50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 tas 10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold. — Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Dunaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed. Šahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Innsbruku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Birnbacher, v Lenui Ludvig Müller, v Mariboru M. Morič, v Meranu J. B. Stockhausen, v Zagrebu v lekarni usmiljenih sester, v Černovicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Davidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanzmeyer, v Temešvaru pri Jos. v Papu, mestnemu lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Varaždinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vseh mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih; tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah kakor vseh ali povzetjih

Tržne cene

v Ljubljani 30. decembra t. l.

Pšenica 5 gld. 10 kr.; — rež 3 gld. 70 kr. — ječmen 3 gld. — kr.; — oves 2 gld. 10 kr.; — ajda 3 gld. — kr.; — pros 3 gld. 20 kr.; — koruza — gld. — kr.; krompir 2 gld. 60 kr.; — fižol 5 gld. 60 kr.; masla funt — gld. 53 kr.; — mast — gld. 50 kr.; — špeh frišen — gld. 34 kr.; — špeh poven — gold. 42 kr.; jajce po 4 kr.; — mleka bokal 10 kr.; govednine funt 29 kr.; — teletnine funt 26 kr.; svinjsko meso, funt 27 kr.; — sena cent 1 gld. 35 kr.; — slame cent — gld. 90 kr.; — drva trda 6 gld. 80 kr.; — mehka 5 gld. — kr.

Dunajska borza 30. decembra.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld.	85 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75	—
1860 drž. posojilo	111	—
Akcije narodne banke	999	—
Kreditne akcije	236	25
London	110	65
Napol.	8	90
C. k. cekini	5	24
Srebro	105	25

Loterijne srečke.

V Trstu 20. dec.: 52. 54. 21. 38. 51.

Najbolje sredstvo za ohranjenje in mehko usnja na črevlje in konjsko opravo je

Rusko olje na usnje.

To olje ima posebno prijetno dišavo, in sicer se more v škornjih, ki so s tem oljem namazane, celo hoditi v salone brez spodtike. To olje stori dalje, da ne more skozi usnje vsakovrstni zrak, vročina in moča; ako se od časa do časa usnje napusti s tem oljem, postane kot baržun mehko, nepremočeno in postane dalje posebno elastično. Potenje na nogah ne škoduje potem več tacemu usnji, ki ostane mehko in raztegljivo ter dolgo traja. — Usnje, ki se je mazalo z ruskim oljem se more vsaki čas tudi mazati leštidlom ali lakom, ter se trajajoče lepo sveti. (305—10)

Steklenica po 1 in 2 gld.

V plehastih steklenicah po 5 in 10 funt.

Z svetinjo odlikovan!

Nobenega likavnega črnila več na črevlje!!

C. kr. izklj. privil. za Avstro-Ogersko

Univerz. salonn mastni lak

za gospodske in damske črevlje in konjsko opravo.

Podpisnemu se je končno posrečilo iznajti izvrstni lak za črevlje i. t. d., ki stori mazanje črevljev s črnim prav nepotrebno. Črevlje se pomaže samo s čopičem in v nekoliko minutah se on svetijo temnečno. Usnju to čisto nič ne škoduje, nego postane nasprotno mehčaje in vlačneje, ter nepremočno.

Steklenice po 1, 2, 3 gold. razpošilja

Tovarna in glavna zaloga

Joh. Gronar-jevi nasledniki

Dunaj, Kohlmarkt Nr. 5,

vis-à-vis Café Daum, na dvorišču v levo.

Lastnina in usk „Národne tiskarne“.